

Závěrečná zpráva z pracovní stáže ve Finsku

Finsko – ráj na zemi. ☺

14.2.2011 – 16.5. 2011

Pavla Brožová (RPN) a Kateřina Kosová (RPN)

Cesta

Při plánování transportu do Kemi jsme přemýšlely, zda zvolit jednodušší cestu, tedy letecky přímo až do Kemi, nebo jestli nedoletět do Helsinek a odtud jet vlakem. Nakonec vyhrála první varianta. Byla o něco dražší, ale o to pohodlnější. Cesta vlakem z Helsinek totiž trvá v průměru kolem 12 hodin a ve vlaku je potřeba si rezervovat lůžko na spaní, pokud byste chtěli jet přes noc a mít pohodlí. Letenky jsme pořídily přes Student Agency a pohybovaly se kolem 10 500 Kč. Jednalo se o let z Prahy do Helsinek a odtud přímým letem do Kemi místní dopravní společností Finncom.

Na letišti na nás čekaly 3 finské tutorky (studentky, které nás dostaly na starost). Protože jsme neletěly samy, ale ještě s dalšími 2 studenty ze ZSF JU, rozdělily si nás po dvou do aut a ukázaly nám tmou zahalené Kemi. Během jízdy nám vysvětlily, jak se druhý den ráno dostaneme do školy, zašly s námi do obchodu s potravinami, zakoupily s námi finské sim karty a nakonec nás dovezly do našich apartmánů.

Ubytování

V Kemi jsou v současné době 2 lokality, kde vás mohou ubytovat. Tato místa jsou od sebe vzdálená asi 15 minut chůze. Na adrese Reservikomppaniantu, kde bydlely studentky v minulosti, už není ubytování možné, protože ubytovací kancelář tuto budovu prodala (nebyla již v dobrém technickém stavu).

V jedné lokalitě bydlí většinou afričtí a asijské studenty. My jsme bydlely v druhé lokalitě na Kyllikinraitti, kde nebydlí jen studenty, ale i obyvatelé Kemi. Tato lokalita je klidnější a také dražší. Od centra města je vzdálená cca 2 km, takže je vhodné pro dopravu používat kola, která nám byla bez problémů zapůjčena od univerzity.

Bydlely jsme po dvou. Každá měla svůj vlastní pokoj a společně jsme užívaly kuchyň a sociální zařízení. Po příjezdu nás čekal náš apartmán, ve kterém se nejspíše již velmi dlouho neuklízelo, takže než jsme si mohly jít lehnout do našich postelí, musely jsme uklidit alespoň to nejnnutnější. V každém pokoji byl připraven balíček s ložním prádlem a ručníky. Ložního prádla se nelekejte, povlak na polštář byl jakýsi dlouhý hadr, kterým se měl polštář omotat. Za tento balíček jsme nic neplatily. Při odjezdu jsme lůžkoviny s ručníky zanechaly v pokojích a nikdo to ani nekontroloval. Kuchyň byla spoře vybavena jedním hrncem a dvěma menšími rendlíky. Hrncek bylo také pomálu, tak jsme si musely koupit alespoň jeden svůj. Kuchyň byla dále vybavená rychlovarnou konvicí, mikrovlnou troubou a elektrickou troubou s plotýnkami, která nám za mrazivých zimních večerů přišla vhod. Apartmány jsou ze dřeva,

takže zde nečekejte velký teplotní komfort. Za ubytování jsme zaplatily hned druhý den po příjezdu. Nikdo nám však nesdělil, kam máme ubytování jít zaplatit, proto je lepší se hned od příletu ptát, kam máte peníze složit. Naštěstí nám pomohl jeden tutor, kterého jsme potkaly první den na univerzitě, a ten nás dovedl do ubytovací kanceláře Avara, kde jsme dostaly smlouvu na celou dobu pobytu. Poté jsme i s tutorem zašly do banky Nordea, která se nachází na stejné ulici jako Avara, asi o 200 m dále. Tam za nás tutor zařídil vše potřebné a my jsme zaplatily celou částku najednou v hotovosti. Za platbu si banka naučtovala 7 euro. Naši dva čeští studenti, kteří byli ve stejné bance, ale u jiné úřednice platili o téměř 20 euro navíc, protože jim započítala 7 euro za každý měsíc.

Práce

Každá z nás byla celkem na 4 pracovištích. Na prvním jsme byly každá sama, ale na ostatních jsme již byly společně.

Mateřská škola Kaivolina (5 týdnů):

Náplň práce byla podobná jako v české MŠ: hraní her s dětmi, cvičení, zpívání, procvičování praktických dovedností, příprava pokrmů přímo ve třídě, pomoc dětem při hygieně, pomoc při oblékání. Pracovní doba byla klasicky 8 hodin. Vždy týden dopředu jsem se dozvěděla, kdy budu jaký den začínat, jestli v 8, 10, nebo ve 12 hodin. Celých 5 týdnů jsem strávila v jedné třídě, kde byly děti od 3 do 6 let.

S dětmi jsem se domlouvala neverbální komunikací, posléze jsem se naučila alespoň pár finských slovíček týkajících se částí těla, oblečení, názvů hraček, barev, počítání do 10 a základních pokynů (př. pojď, sedni si, buď zticha). Paní učitelky uměly celkem slušně anglicky, takže problém s komunikací nebyl. Praxe to byla pohodová, hravá a veselá.

Rada 1: Neříkat často NE. Na tento fakt jsem byla upozorněna už po prvním týdnu. Finské děti mají volnou výchovu a smejí dělat téměř cokoliv.

Rada 2: Připravit si teplé oblečení na pobyt venku. Děti chodily ven i v mínus 20 stupních. Dopoledne se jednalo o jednu hodinu, ale odpoledne jsme na zahradě ve sněhu strávili třeba i dvě hodiny. (Pavla B.)

Domov pro seniory Elsala (5 týdnů)

Jedná se o domov pro seniory se syndromem demence a to především ve 2. a 3. stádiu, takže zde nečekejte jednoduchou práci. Celých 5 týdnů jsem trávila na jednom oddělení a pracovala jsem na dvě směny, ranní od 7-15 hod. a odpolední 13-21 hod. Byla jsem přidělena dvěma pracovnícím, které mě měly na starost a s kterými jsem také převážně komunikovala. Komunikace v angličtině byla však velmi složitá, jak ze strany personálu, tak ze strany klientů. Takže jsem se musela naučit základní finská slovíčka týkající se stravy, hygieny, sebeobsluhy a manipulace se seniory. Pracovnice byly však milé, ohleduplné, vše mi ukázaly a rozuměly jsme si i převážně za používání neverbální komunikace.

S mojí náplní práce jsem nebyla příliš spokojená. Spočívala především v provádění ranní a odpolední hygieny seniorů na lůžku, krmení a přípravy stravy. Neminulo mě také mandlování prádla, věšení prádla, vytírání podlahy, věšení záclon, rozvoz vypraného prádla, obsluhování myčky apod. Většina personálu se domnívala, že studuji ošetřovatelství a nedokázala pochopit, když jsem jim vysvětlovala, že budu sociální pracovnice. Po pár

týdnech rozkoukávání a přesycenosti ranní hygienou jsem se rozhodla vyjednat si lepší podmínky na pracovišti. Promluvila jsem si s pracovníci a sdělila jim, že bych chtěla zkusit se seniory aktivitu, jako muzikoterapii či arteterapii. Pracovnice souhlasily, a proto jsem se zbytek týdnů věnovala něčemu, co již pro mě mělo smysl. Proto doporučuji se nebát a vyjednat si lepší podmínky. A nečekejte, že Vám pomůže Vaše supervizorka z univerzity. Je to vše na Vás, jaké si to uděláte. Zbytek praxe v Elsale hodnotím jako přínosnou a pozitivní. (Katka K.)

Kancelář pro nezaměstnané Tornio (1 týden):

Na tuto praxi vzpomínáme velice rády. Byla to jedna z nejzajímavějších praxí ve Finsku. Na starost nás dostal Pertti Tikkala, který pracoval jako poradce při zaměstnávání v zahraničí. Na celý týden měl pro nás připravený pestrý program. Provedl nás celým úřadem, bral nás na různé schůzky. Dokonce nám vyřídil exkurzi na pracovišti, se kterým jejich úřad úzce spolupracuje. Do sousedního Tornia nás vozil svým autem a díky němu jsme navštívily i např. úřad práce ve Švédsku.

Základní škola Kivikonkoulu (2 týdny):

V této škole jsme první týden byly každá v jiné třídě. Jedna byla v 5.A a druhá v 1.B. Druhý týden jsme strávily společně v 1.B, protože komunikace s menšími dětmi byla jednodušší a byly jsme zde při práci s dětmi užitečnější. Sledovaly jsme chod ve třídě, pomáhaly při pracovních a výtvarných činnostech. Naše pozice by se dala specifikovat jako takový asistent pedagoga. Učitelství kolektiv byl velice milý a vstřícný. Měly jsme zde možnost nahlédnout do finského školství a finské kultury jako takové.

Kancelář sociální pracovníce na univerzitě (5 týdnů):

Při vzpomínce na tuto praxi nám ještě teď vyvstane úsměv na tváři. Tuto praxi hodnotíme jako velmi pozitivní, přínosnou pro naši budoucí profesi a pro rozvoj komunikativní angličtiny. Celých 5 týdnů jsme trávily na univerzitě se sociální pracovnící Marií Sipillou, která je báječným člověkem, který nám ukázal, jak lze hledět na svět. Neznamená to však, že jsme byly po celou dobu na jednom místě. Neustále jsme cestovaly mezi Kemi a Torniem a účastnily se nespočet meetingů se studenty a pracovníky univerzity. Měly jsme možnost zapojit se do výcviku tutorů, diskuzí nad kvalitou života studentů na univerzitě, přípravě a organizací aktivit na příští akademický rok a účastnit se i řešení několika sporů mezi studenty na univerzitě. Tato praxe pro nás měla tu pravou hodnotu, jelikož jsme zde na vlastní kůži okusily reálnou práci sociální pracovníce.

Město Kemi

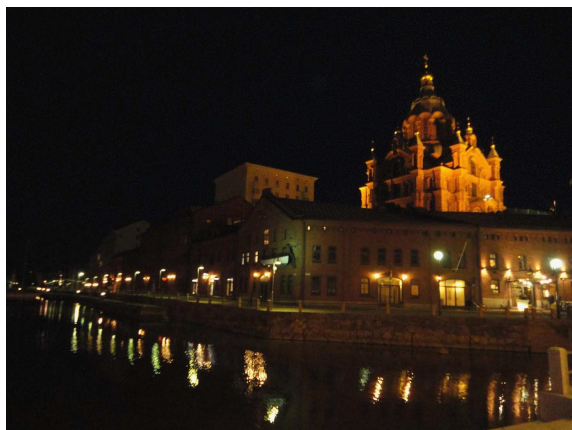
Toto město je opravdu malé a nemůžete se v něm ztratit. Jedná se především o studentské město, takže zde máte možnost setkávat se se spoustou lidí ve vašem věku. V centru se nachází dvě hlavní ulice: Valtakatu, kde sídlí budova univerzity pro Social Services s knihovnou, kde není problém si zařídit členství, a Keskuspuistokatu. Na těchto dvou ulicích najdete všechny potřebné služby (poskytovatele internetového spojení ELISA, ubytovací kancelář AVARA, banku Nordea, různé obchody). Z centra je to asi 500 m na pobřeží, kde je informační centrum a stojí za to zde navštívit v zimě Snow castle a krásné západy slunce nad mořem. Pokud jste noční živlové, musíme zmínit i dva taneční kluby, které

se nacházejí v blízkosti hlavní ulice Valtakatu. Jeden z nich je proslulý klub Corner Inn, který stojí za to navštívit a druhý klub je Ilona, ve kterém se setkáte s lidmi preferující taneční muziku. Na hlavní ulici Valtakatu je také Koddy bar, kde se hraje bingo a pořádají živé koncerty. Na Valtakatu je také velmi příjemná kavárna Chill Out a vedle ní pivnice Kukko. Pokud jste milovníci kávy, ve Finsku si na ní příliš nepochutnáte. Dělají zde pouze překapávanou, velmi silnou a pijí jenom ji a to několikrát denně. Takže doporučujeme přidávat hodně mléka nebo smetany. Ve městě se dá dobře a celkem levně najíst v tamějších pizzeriích, jedna je na Valtakatu a druhé v blízkosti radnice. Pizzu Finové opravdu milují, proto na pizzerii narazíte na každém rohu jakéhokoliv finského města.

RADY:

Výlety

Pokud si chcete Finsko procestovat, je lepší si nechat volných pár dnů po absolvování stáže, nebo využít finských svátků, kterých je požehnaně. V průběhu stáže se toho totiž nedá moc stihnout. Studenti nemají nárok na volno, takže na cestování zbudou jen víkendy a o nich je to složitější s dopravou. My jsme cestovaly vlakem, autobusem a měli jsme i vypůjčené auto. Finské vlaky jsou opravdu velmi pohodlné a bezpečné, i když v noci často narazíte na opilé Finy. Za návštěvu určitě stojí Tornio, Rovaniemi, Oulu, Helsinky a švédská Lulea.

Společenský život

Pokud máte rádi bujarý společenský život, vězte, že ve Finsku si ho užijete. ☺ Finové chodí rádi do klubů. Jak jsme již zmínily, v Kemi jsou dva nejvyhlášenější Ilona a Corner Inn, ve kterých se konají párty každou středu, pátek a sobotu. Do klubu ale nemá cenu chodit dřív než o půlnoci. Ve Finsku je totiž prohibice a alkohol je tu na české poměry neskutečně drahý. Proto Finové raději popijí doma a teprve v opojeném stavu vyráží do společnosti. V každém z těchto klubů, a nejenom zde najdete Finy milované karaoke, zpívá se všude a zpívají všichni. Ve středu a v pátek se tu také hraje velmi oblíbené BINGO.

Na párty však nemusíte chodit jen do klubů, ale můžete je i často zažít na apartmánech studentů. Nelekejte se však, když se na nich setkáte s vyučujícími z univerzity. Vztah učitele-student je ve Finsku velice přátelský.

Po příjezdu je fajn se hned postupně seznamovat s ostatními studenty, kteří jsou zde přes Erasmus stejně jako vy. Nepočítejte však, že zde najdete studenty na pracovní stáži, většina studentů zde studuje. Všichni studenti jsou však velmi milí a ochotní Vám s čímkoliv pomoci.

Oblečení

Pořídte si kvalitní termoprádlo a pořádnou zimní výbavu (pohory, čepice, rukavice, šály). My jsme termoprádlo přestaly nosit až koncem dubna! Teploty tu jsou opravdu nízké (zažily jsme i -32 stupňů) a jaro přichází velmi pozvolna. Nečekejte však, že Finové budou chodit teple oblékáni jako vy. Jsou velmi otužilí, takže je tu běžné, že Finky v zimě chodí v minisukních a plátěných teniskách oproti Vám, kteří jste nabalení jako Eskymáci. Takže nezapomínejte, i my jsme si vedle nich někdy připadaly hloupě.

Internet

Při zařizování internetu je vhodné, abyste s sebou měli nějakého finského studenta. Používaly jsme mobilní internet, avšak měly jsme problém s dobítím kreditu, jelikož nám v telefonické společnosti Elisa důkladně nevysvětlili, jak daný kredit máme dobít, takže jsme na něm zpočátku docela prodělaly. Také nečekejte dlouhé hovory domů přes Skype, internetové připojení je zde docela mizerné.

Závěr

Co napsat závěrem? Snad jen poděkování. Poděkování za to, že nám ZSF JU umožnila tento nezapomenutý životní zážitek. Bylo nám krásně a Finsko se nám zarylo hluboko do srdce. Zní to možná jako klišé, ale na pracovní stáž ve Finsku nikdy nezapomeneme.

Hei Hei

Pavla Brožová a
pavla.bro1@seznam.cz

Kateřina Kosová
Katusskaaa@seznam.cz